

Koo: Kokemus käytännön töistä on hyödyksi yliopisto-opinnoissa

Niko Okkonen, Koo Okkonen – mies tunnetaan monella nimellä. Moninainen on myös hänen ammatillinen polkunsa.

Yllättävä idea vei viheralalle

Koo etsi peruskoulun jälkeen omaa alaansa kuvataiteen, kirjastotyön ja terveydenhuollon parista. Kolmen kuukauden jakso vapaaehtoisena luomupuutarhurina Japanissa avasi lopulta uran, joka sisältää kiehtovia mahdollisuuksia kauas tulevaisuuteen.

”Sain ihme aivoituksen, että lähden vapaaehtoisluomupuutarhuriksi Japaniin WWOOF-järjestön kautta. Siellä minussa heräsi puutarhurius ja ajatus, että ehkä tämä voisi olla se juttu”, Koo kertoo.

Palattuaan Suomeen Koo löysi Tampereella sijaitsevan Ahlmanin ammattiotiston eli AhlmanEdun viherrakentajan koulutuksen. Siellä hän sai hyvän pohjan viheralalle, sekä viheralueiden rakentamiseen että kunnossapidon töihin. Erityisesti opinnoissa saatu kasvintuntemus on ollut arvokas oppi viheralalla työskennellessä sekä Koon myöhemmissä opinnoissa.

Luonto vai kaupunki – vai molemmat?

Viherrakentamisen opinnoissa oli myös mahdollisuus opiskella valinnaisena kurssina puutarhasuunnittelua.

”Sain tehdä asiakaskohteen piha-suunnitelman sekä joitain pienempiä suunnitelmia. Nyt kun jälkikäteen katsoo, niin suunnitelmat ovat jo silloin olleet yllättävän tasokkaita”, Koo toteaa ylpeänä.

Opintojen aikana Koo pohti myös syvällisempiä kysymyksiä. Onko urbaani kaupunkikulttuuri ympäristön kannalta kestävä? Olisiko askeettinen elämä luonnon ehdoilla parempi vaihtoehto? Pohdinnoissaan hän päätyi siihen, että parasta on yrittää sovittaa ihmisen ja luonnon toimintaa yhteen – ja että se on viheralan tehtävä.

”Kulttuuria, taidepöhinää, hyvää urbaania meininkiä – mutta ei pilata luontoa samalla”, Koo summaa. Hän oivalsi myös, että voi itse tehdä asialle jotain ja alkaa viemään tätä yhteensovittamista eteenpäin.

”Viherrakentajan koulutuksessa saadusta kasviosaamisesta on ollut paljon hyötyä maisema-arkkitehtuurin opinnoissa”

Positiivisia kokemuksia ja kiehtovia mahdollisuuksia

Viheralan opintoihin kuului paljon työharjoittelua eri paikoissa.

”Päysin tekemään aika kivoja juttuja. Omatarhuri-nimisessä yrityksessä sain työskennellä esimerkiksi kattopuutarhoissa”, Koo kertoo.

Viimeisen harjoittelujaksonsa Koo suoritti Hatanpään arboretumissa eli puulajipuistossa ja työ jatkui kausityöntekijänä vielä opintojen jälkeenkin usean vuoden ajan. Kausityö viheralalla voi kestää huhtikuusta jopa marraskuuhun saakka. Viheralan hyvä työllisyystilanne tuo elämään huolettomuutta.

”Jos teet kausityöläisenä hommat hyvin, niin seuraavalla kaudella saat paikan aika takuuvarmasti”, Koo toteaa.

Samalla Koon silmissä siinsi jo seuraava haaste: maisema-arkkitehtuurin opinnot Aalto-yliopistossa. Koo ei ollut käynyt lukiota, mutta paikka aukesi pääsykokeiden sekä itsenäisesti opiskeltujen lisäopintojen kautta. Koo on päässyt opintojensa aikana myös jakamaan aiemmassa viheralan koulutuksessa ja käytännön työssä saamiaan oppeja muille opiskelijoille toimimalla opettajana joillain kursseilla.

Opintoja Koo ei edistä vain suoritusmerkinnät mielessä, vaan hän haluaa keskittyä jokaiseen kurssiin huolella.

”En välttämättä halua rivisuunnittelijaksi johonkin toimistoon, vaan haaveilen omasta yrityksestä”, Koo kertoo. Toisaalta myös opintojen jatkaminen maisterintutkinnon jälkeen kiinnostaa häntä.

”Väitöskirja ja tohtorin tutkinto olisi kiehtova juttu.”

KOO OKKONEN TIETÄÄ, ETTÄ TYÖLLISYYS-
TILANNE VIHERALALLA ON HYVÄ. OSAAVASTA TYÖVOIMASTA ON
PULAA, JOTEN JOKAINEN KOULUTETTU TEKIJÄ
ON TÄRKEÄ.

KIINNOSTUS VIHERALAAAN ON VIENYT KOO OKKONEN TÖIHIN ARBORETUMIIN JA SIELTÄ EDELLEEN
OPISKELEMAAN KAUPUNKITILOJA SUUNNITTELEVAKSI MAISEMA-ARKKITEHDIKSI.